Military Caring Sciences

Policy Summary

10.22034/11.4.1

OPEN ACCESS

Nurses' Role in Public Policy; From Healthcare to Caring for Health

*Vahdaninia. V[1]

1- Public Policy Department, IRI Military Command and Staff University, Tehran, Iran, (*Corresponding Author), EMail: vvnia@cacu.ac.ir

ABSTRACT

This article explores the role of nurses in public policymaking through a constructivist lens. As the largest workforce in the healthcare system, nurses—positioned on the front lines of patient care and in close contact with patients and their families—develop a profound understanding of how public policies affect community health. This unique perspective equips them with valuable nursing insights that not only contribute to enhancing healthcare policies but also support broader health-focused public policies.

However, systemic barriers, limited political awareness, inadequate education and motivation, and a lack of representation in political and policy-making processes often prevent this potential from being fully realized. As a result, the expertise and advocacy skills of nurses remain underutilized.

To empower nurses in this crucial area, it is essential to expand their knowledge of politics and policy, foster interdisciplinary collaboration, remove obstacles to participation, and unlock their capacity to influence public policy. These efforts can strengthen healthcare policies while also improving the overall management of public policies' impact on community health.

Keywords: Nurses, Health, Public Policy, Caring for Health, Caring for Policy

Cite this article: Vahdaninia V. Nurses' Role in Public Policy; From Healthcare to Caring for Health. Military Caring Sciences. 2024; 11(4): 245 - 251

Received: 2024/09/20 Received in revised form: 2024/10/18 Accepted:2024/11/05 Published: 2024/12/30

©The Author(s)

Publisher: Aja University of Medical Sciences

علوم مراقبتی نظامی

خلاصه سیاستی

نقش پرستاران در سیاست‌گذاری عمومی؛ از مراقبت سلامت تا مراقبت برای سلامت

ولی‌اله وحدانی‌نیا[1]

۱-گروه سیاست‌گذاری عمومی، دانشگاه فرماندهی و ستاد ارتش، تهران، ایران، (* نویسنده مسئول)، آدرس الکترونیک:

vvnia@casu.ac.ir

چکیده

این مقاله با رویکردی ساخت‌گرا به بررسی نقش پرستاران در سیاست‌گذاری عمومی می‌پردازد. پرستاران، به عنوان بزرگترین گروه فعال در نظام سلامت، به واسطه حضور در خط مقدم مراقبت و ارتباط نزدیک با بیماران و خانواده‌ها، درک عمیقی از تأثیر سیاست‌های عمومی بر سلامت جامعه کسب می‌کنند. این موقعیت منحصربه‌فرد به آن‌ها بینش مراقبتی ارزشمندی می‌دهد که نه تنها برای ارتقای سیاست‌گذاری‌های مراقبت سلامت مفید است بلکه می‌تواند از سیاست‌گذاری‌های عمومی سلامت‌محور، حمایت کند. با این حال، به دلایلی مانند موانع سیستمی، آگاهی سیاسی کم، ضعف آموزشی و انگیزشی، کمبود نمایندگی در فرآیندهای سیاسی و سیاست‌گذاری، این ظرفیت بالقوه نادیده گرفته شده و از تخصص و مهارت‌های حمایتی پرستاران به اندازه کافی استفاده نمی‌شود. برای توانمندسازی پرستاران در این زمینه، لازم است دانش سیاسی و سیاستی آن‌ها توسعه یابد، همکاری بین‌رشته‌ای تقویت شود، موانع مشارکت برطرف و پتانسیل نقش‌آفرینی آن‌ها در حمایت از سیاست‌گذاری‌های عمومی آزاد شود. این اقدامات می‌تواند هم سیاست‌های مراقبت سلامت را بهبود بخشد و هم به مدیریت بهتر تأثیرات سیاست‌های عمومی بر سلامت مردم کمک کند.

کلمات کلیدی: پرستاران، سلامت، سیاست‌گذاری عمومی، مراقبت سلامت، مراقبت برای سلامت

استناد: وحدانی‌نیا ولی‌اله. نقش پرستاران در سیاست‌گذاری عمومی؛ از مراقبت سلامت تا مراقبت برای سلامت. علوم مراقبتی نظامی. ۱۴۰۳؛ ۱۱(۴): ۲۵۱- ۲۴۵

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۶/۳۰ تاریخ ویرایش: ۱۴۰۳/۰۷/۲۷ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۸/۱۵ تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۱۰/۱۰

ناشر: دانشگاه علوم پزشکی آجا

©نویسندگان.

CC BY NC

مقدمه

سلامت یکی از حوزه‌های کلیدی سیاست‌گذاری عمومی است؛ اما سلامت، مفهومی آسان و درعین‌حال پیچیده است یعنی اگرچه در نگاه اول، یک مفهوم ساده به نظر می‌رسد اما در عمل، مفهومی پیچیده، چندوجهی و گسترده است؛ مفهومی که با ماهیت چندبعدی حیات انسان و نیک‌زیستی (Wellbeing) انسانی درهم‌تنیده است (۱). به‌طوری‌که سلامت، نه‌فقط نبود بیماری و ناتوانی، بلکه وضعیتی از نیک‌زیستی رو به تکامل جسمی، روانی و اجتماعی و معنوی، تعریف می‌شود (۲، ۳). این فهم از سلامت، به این معنی است که «حفظ»، «اعاده» و «ارتقای» سلامت مردم در عمل مستلزم سیاست‌گذاری مؤثر در «بافتار زندگی مردم» است یا به عبارتی، سیاست‌گذاری برای سلامت باید مبتنی بر فهمی از آنچه تأثیرات عمده‌ای بر روی سلامت مردم دارند، باشد؛ آنچه به عنوان «عوامل تعیین‌کننده سلامت توصیف» (Determinants of Health) می‌شوند (۴). در این فهم گسترده و پیچیده سیستمی، سیاست‌گذاری برای سلامت، فراتر از درک تقلیل‌گرای زیست-پزشکی (Biomedical Reductionism) می‌رود که در ایده «سلامت در همه سیاست‌گذاری‌ها» (Health in All Policies) تجلی یافته است. رویکردی که به پیوستگی سلامت با بخش‌های مختلف سیاستی، تأکید دارد. نتایج سلامت نه‌تنها تحت تأثیر سیستم‌های مراقبت‌های سلامت، بلکه تحت تأثیر سیاست‌ها در حوزه‌های مختلف مانند حمل و نقل، آموزش، صنعت، تجارت، اقتصاد، کشاورزی، فرهنگ و برنامه‌ریزی محیط‌زیستی قرار می‌گیرد؛ تأثیراتی که بایستی با ابزارها و رویه‌های حکمرانی مثل «ارزیابی تأثیرات سلامت»، «همکاری بین بخشی» و «ملاحظات کل‌نگر» مدیریت شوند (۱، ۳).

اجرای «سلامت در همه سیاست‌ها» مستلزم تعهد متخصصان سلامت عمومی برای تعامل با بخش‌ها و ذینفعان مختلف است. جایی که تخصص و بینش‌های پرستاران می‌تواند تأثیر قابل‌توجهی بر نتایج سیاست‌ها و مدیریت تأثیرات آن‌ها بر سلامت مردم داشته باشد. این فهم گسترده از سیاست‌گذاری برای سلامت، چشم‌انداز وسیعی برای فعالیت حرفه‌ای در نقش مراقبان سلامت جامعه، پیش روی پرستاران، گذاشته است. در این نوشتار برخی از جنبه‌های کلیدی این نقش‌آفرینی، برجسته شده است.

مواد و روش‌ها

برای بررسی انتقادی، تحلیل و ترکیب شواهد موجود درباره چیستی و چگونگی ارتقای نقش حرفه‌ای پرستاران در سیاست‌گذاری عمومی، از روش مرور نظام‌مند (۵) با رویکردی ساخت‌گرا (Constructivist Approach) استفاده شده است. رویکرد ساخت‌گرا بر این باور است که هیچ دانشی مستقل از داننده وجود ندارد و دانش توسط جامعه علمی در فرآیندی فعال ساخته می‌شود به طوری که یادگیرندگان {در اینجا، نگارنده} در ترکیب شواهد موجود با تجارب، تعاملات اجتماعی و دانش پیشین خود، دانش جدید را می‌سازند (۶، ۷). این تأکید بر نقش نگارنده در ساخت دانش در اینجا به این دلیل است که بیشن و دغدغه‌مندی او متأثر از دانش و تجارب پیشین او در حرفه پرستاری است (نگارنده علاوه بر اینکه یک پرستار است و سابقه طولانی کار حرفه‌ای پرستاری دارد، داری مدارج تحصیلی عالی در علوم سیاست‌گذاری عمومی است و پژوهش‌ها و تجارب و تألیفاتی در جهت ترویج ایده «سلامت در همه سیاست‌ها»، دارد). کلیدواژه‌های اصلی، در دو زبان فارسی و انگلیسی که برای مرور پایگاه‌های علمی معتبر، به کار گرفته شده‌اند به شرح جدول شماره ۱ است. این روش‌شناسی ترکیبی به درک عمیق‌تری از چگونگی توانمندسازی پرستاران برای ایفای نقش مؤثرتر در سیاست‌گذاری عمومی کمک می‌کند.

جدول ۱- کلیدواژه‌های استفاده شده برای مرور نظام‌مند

پرستاران	Nurses
سلامت	Health
سیاست‌گذاری عمومی	Public Policy
مراقبت سلامت	Healthcare
توسعه سیاست	Policy Development
سیاست‌گذاری‌های عمومی سالم	Healthy Public Policy (HPP)
سلامت در همه سیاست‌ها	Health in All Policy (HiAP)

یافته‌ها

در تمرکز بر روی تعیین‌کننده‌های سلامت، تأکیدات از

سیاســت‌گذاری صرف برای ارائه خدمات بهداشــتی- درمانی؛ به طیف گســترده‌ای از عوامل بافتار سیاســی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و محیطی شــیفت پیدا می‌کند که تأثیرات وسیع‌تری بر روی ســلامت فرد و جامعه دارند. سیاست‌گذاری‌های عمومی از طریق تغییر وضعیت همین تعیین کننده‌های ســلامت است که نتیجه کلی سلامت مردم یک جامعه را رقم می‌زند. این در حالی اســت که مدیریت تأثیرات سیاست‌گذاری‌های عمومی (حذف یا تخفیــف تأثیرات منفی و تقویت تأثیرات مثبت) مســتلزم تعامل و مشارکت فعالانه بخش ســلامت و متخصصان سلامت عمومی با بخش‌ها و ذینفعان گوناگون اســت. درواقع، منطق مشــارکت در اینجا این اســت که بــا توجه به پیچیدگــی تعاملات و تکثر بازیگران سیاســی و ذینفعان سیاستی دخیل در مسائل پیچیده سلامت، مشارکت گسترده در فرآیندهای سیاست‌گذاری ضروری اســت؛ چراکه هر چه تعداد بیشتری از افراد مرتبط با حل مسئله درگیر شــوند و بــرای یافتن یک دیدگاه مشــترک تلاش کنند، احتمال موفقیت بیشــتر است؛ بنابراین، نقش مراقبان سلامت در شکل‌دهی، تسهیل‌گری، مربی‌گری و رهبری ائتلاف‌های حمایتی برای سلامت کلیدی است (١).

اهمیت مشارکت پرستاران

مشــارکت پرســتاران در سیاســت‌گذاری عمومی ضروری است زیرا آن‌ها عــلاوه بر اینکه بزرگترین گروه شــاغلان مراقبت‌های ســلامت هســتند، در موقعیت خوبی هســتند برای درک اینکه چگونه سیاســت‌های عمومی بر سلامت عمومی تأثیر می‌گذارند. بینش‌های آن‌ها که از تعامل نزدیکشــان بــا بیماران و خانواده‌ها در محیط‌هــای مختلف به دســت می‌آید، ورودی ارزشــمندی برای توســعه سیاست‌های عمومی ســالم ارائه می‌دهد. مشارکت پرســتاران در سیاســت‌گذاری‌های عمومی علاوه بر ساماندهی سیاســت‌های بهداشــت و درمان، برای شــکل‌دهی مؤثر به ایده «ســلامت در همه سیاســت‌ها» ضروری اســت. این مشــارکت می‌تواند پرســتاران را از ناظران غیرفعال سیاست به رهبران فعال در سیاست سلامت تبدیل کند. بااین‌حال، مطالعات نشان می‌دهد که مشارکت آن‌ها غالباً به دلیل موانع مختلف، ازجمله چالش‌های فردی، بین فردی و سیســتمی، محدود است. اغلب برای افزایش مشــارکت پرستاران، اســتراتژی‌هایی مانند ابتکارات آموزشی در سطح پایه و تلاش‌های توانمندسازی مدیریتی پیشنهاد می‌گردد. توســعه دانش پرستاران در سیاست‌گذاری می‌تواند کمک کند تا پیامدهای سیاست‌های عمومی بر سلامت مردم را بهتر درک کنند. پیوستن به ســازمان‌های حرفه‌ای و مشارکت فعال در تلاش‌های حمایت‌گری سلامت (Advocacy)، فرصت می‌دهد تا پرستاران صدای سیاسی خود را در بحث‌های سیاست‌گذاری تقویت کنند. پرستاران می‌توانند با جوامع محلی خود همکاری کنند تا نیازهای سلامت آن‌ها را شناســایی کرده و از سیاست‌هایی که این نیازها را برطرف می‌کنند، حمایت کنند. استفاده پرستاران از تحقیقات برای پشــتیبانی تلاش‌های حمایت‌گری مبتنی بر شواهد بسیار مهم است. ارائه داده‌هایی درباره اینکه چگونه سیاست‌های خاص بر نتایج سلامت جامعه تأثیر می‌گذارد، به پرستاران امکان می‌دهد تا اســتدلال‌های قانع‌کننده‌ای برای اصلاحات سیاستی مبتنی بر شواهد ارائه دهند (٨، ٩، ١٠).

اهمیت آموزش و توانمندسازی

پرســتاران به‌واســطه بینش حرفه‌ای‌شــان، مهارت‌های اساسی ماننــد ارتباط مؤثر، رهبــری و همکاری را دارنــد که در عرصه سیاســت‌گذاری بســیار حیاتی هســتند. آمــوزش می‌تواند این مهارت‌هــا را بهبود بخشــد تا بــا پیچیدگی‌های مشــارکت در سیاســت‌گذاری عمومی سازگارتر شــوند. رویکردهای جدید در آموزش می‌تواند در آماده‌سازی پرســتاران برای درگیر شدن در پیچیدگی‌های سیاست‌گذاری مؤثر باشد، رویکردهایی مثل:

١- یادگیری مبتنی بر شبیه‌ســازی که بــا تمرین مهارت‌های تصمیم‌گیری و تفکر انتقادی می‌تواند امکان پاسخگویی مؤثر در موقعیت‌های واقعی سیاست‌گذاری را پرورش دهد.

٢-آموزش بین حرفــه‌ای (Interprofessional Education (IPE)) کــه با آموزش ارتباطات و کار تیمی با دیگر حرفه‌ها می‌تواند ذهنیت همکاری در بافتار پیچیده سیاست‌گذاری را تقویت کند.

٣- پلتفرم‌هــای یادگیــری دیجیتال که با ارائه ســبک آموزش انعطاف‌پذیر و قابل‌دســترس و متناســب با نیازهای فردی، می‌تواننــد امکان تعامــل و بحث و درک مســائل پیچیده سیاستی را افزایش دهد.

٤-آمــوزش مبتنی بــر شایســتگی (Competency-Based

Education (CBE)) که این رویکرد شخصی‌سازی‌شده، می‌تواند به پرستاران کمک کند تا شایستگی‌های ضروری برای مواجهه مؤثر با مسائل سیاستی را کسب کنند.

این تأکید بر ادغام روش‌های آموزشی نوآورانه، تمرکز بر همکاری بین حرفه‌ای و توسعه مهارت‌های نرم (مانند ارتباطات، رهبری و تفکر انتقادی)، همگی در توانمندسازی پرستاران برای سیاست‌گذاری، بسیار حیاتی هستند. این رویکردها نه‌تنها کیفیت آموزش پرستاری را افزایش می‌دهند؛ بلکه پرستاران را برای ایفای نقش فعال در شکل‌دهی به سیاست‌های عمومی سالم (Healthy Public Policy) آماده می‌کنند. برنامه‌های آموزشی که بر مهارت‌های مربوط به سیاست‌گذاری تمرکز دارند، می‌توانند پرستاران را توانمند سازند که هم در سیاست‌گذاری‌های درون نظام سلامت و هم در چارچوب ایده سلامت در همه سیاست‌ها ایفای نقش نمایند. اجرای «کارگاه‌های نوآوری پرستاری» که فرهنگ خلاقیت را ترویج می‌کنند، «توسعه مشترک برنامه درسی» که نیازهای در حال تغییر آموزش پرستاری مرتبط با الزامات نقش‌آفرینی حرفه‌ای در جامعه را برآورده کند، برای توانمندسازی پرستاران ضروری است. درهرحال، افزایش آگاهی پرستاران از اهمیت جایگاه حرفه‌ای و مشارکت خود در سیاست‌گذاری عمومی، می‌تواند به آن‌ها کمک کند تا بهتر درک کنند که کی، کجا و چگونه بر تصمیمات سیاست‌گذاری تأثیرگذار باشند (۱۰، ۱۱، ۱۲).

ضرورت همکاری بین‌رشته‌ای

همکاری در میان حوزه‌های مختلف پرستاری، جامعه‌شناسی و علوم سیاسی، اقتصاد، مدیریت و...، برای غنی‌سازی درک از سیاست‌گذاری‌های سلامت عمومی (Public Health) حیاتی است. پرستاری دیدگاه‌هایی درباره مراقبت سلامت ارائه می‌دهد، جامعه‌شناسی عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت را بررسی می‌کند، علوم سیاسی به تحلیل شکل‌گیری سیاست‌ها و حکمرانی می‌پردازد، اقتصاد و مدیریت چارچوب‌هایی برای تخصیص منابع و کارایی سازمانی فراهم می‌کنند و همین‌طور رشته‌های دیگر که هر یک آورده‌هایی دارند و پرستاران می‌توانند از کار با کارشناسان این حوزه‌ها بهره‌مند شوند تا استراتژی‌های جامعی برای مقابله با چالش‌های سلامت و ترویج سیاست‌گذاری‌های عمومی سالم توسعه دهند (۹، ۱۰).

حمایت و رهبری

پرستاران، هم به لحاظ کمی و هم کیفی، بزرگترین گروه حرفه‌ای را در نظام سلامت تشکیل می‌دهند و از یک شبکه ارتباطی قوی و سرمایه‌ی اجتماعی قابل‌توجهی برخوردارند. پرستاران به‌واسطه موقعیت منحصر به فرد و بینش مراقبتی حرفه‌ای‌شان می‌توانند حامی و مطالبه‌گر سیاست‌هایی باشند که سلامت جامعه را بهبود بخشد. تجربه کار مستقیم پرستاران با بیماران این امکان را به آن‌ها می‌دهد تا شکاف‌های موجود در بافتار زندگی مردم و سیستم مراقبت سلامت را شناسایی کرده و راه‌حل‌هایی را پیشنهاد دهند که مبتنی بر نیازهای واقعی جامعه باشد. پرستاران حامیان قدرتمند سلامت جامعه هستند، اما صدای آن‌ها در بحث‌های سیاسی کمتر شنیده می‌شود. افزایش تلاش و نمایندگی پرستاران در موقعیت‌های رهبری (مثل انجمن‌ها، سمن‌ها، هیئت‌مدیره مؤسسات سلامت، مجلس قانون‌گذاری، شوراهای فرابخشی، کمیته‌های میان‌بخشی، شوراهای محلی، مراکز مشاوره سیاستی و...) می‌تواند کمک کند تا صدای آن‌ها در بحث‌های سیاست‌گذاری شنیده شود. مشارکت پرستاران در سیاست‌گذاری عمومی از طریق نقش‌آفرینی‌هایی مثل توسعه سواد سلامت جامعه، حمایت‌گری سیاستی و ارزیابی تأثیرات سلامت سیاست‌ها، این امکان را به پرستاران می‌دهد که از تماشاگرانی منفعل به رهبران تحولی در جامعه برای سلامت تبدیل شوند (۱۳، ۱۴، ۱۵).

مسئولیت اخلاقی

سیاست‌گذاری‌های عمومی عواقب جدی برای سلامت جامعه دارند. پرستاران به‌عنوان مراقبان و حامیان سلامت جامعه، باید علاوه بر مشارکت مسئولانه در سیاست‌گذاری‌های مراقبت سلامت، تأثیرات سیاست‌گذاری‌ها بر سلامت مردم را مدنظر قرار دهند و در این حوزه‌ها مسئولانه وارد شوند و مراقبت کنند که سیاست‌گذاری‌های عمومی کمترین تأثیرات منفی و بیشترین تأثیرات مثبت را بر وضعیت سلامت مردم داشته باشند. این در حالی است که تجربه پرستاران در خط مقدم خدمات مراقبت سلامت، به آن‌ها امکان می‌دهد تأثیر سیاست‌ها بر نتایج سلامت جامعه را از نزدیک مشاهده و درک کنند. این موقعیت منحصربه‌فرد پرستاران و بینشی که ایجاد می‌کند، فرصت مغتنمی برای تأثیرگذاری مؤثر

بر سیاست‌گذاری‌ها اســـت تا اطمینان حاصل شود که ملاحظات ســـلامت نقش محوری در تصمیم‌گیری‌های سیاستی دارند. نظر به این بینش و «اصل مسؤلیت اجتماعی»، پرستاران با مشارکت مسئولانه در فرآیندهای سیاسی سیاســـت‌گذاری (Politics of Policy)، می‌توانند از اصلاحات سیاستی حمایت کنند که منجر به نتایج بهتر سلامت برای همه افراد جامعه شود مثل حمایت از سیاست‌هایی که «عدالت سلامت» را ترویج می‌کنند؛ همان طور که در کد اخلاق انجمن پرستاران آمریکا ذکرشده است. از طرفی، بسیاری از پرســـتاران زمانی که به دلیل موانع نهادی و اقتضائات شغلی یا سیاســـت‌های ناکافی، نمی‌توانند طبق باورهای اخلاقی خود عمل کنند، دچار اســـترس اخلاقی می‌شـــوند. مشارکت در سیاســـت‌گذاری می‌تواند به کاهش این اســـترس کمک کند و به پرســـتاران اجازه دهد تا حامی اصلاحاتی باشند که با ارزش‌های اخلاقی آن‌ها همخوانی دارد و محیط اخلاقی بهتری برای سلامت مردم ایجاد می‌کند (١٠، ١٢، ١۴).

پرداختن به موانع

با وجود پتانســـیل بالای پرســـتاران، اما پرســـتاران حضور کمی در سرنوشـــت جامعه دارند. موانع رایج برای مشـــارکت پرستاران شامل بار کاری بالا، ضعف خودآگاهی سیاسی (Political Self-Awareness)، کمبود نمایندگی در نقش‌های سیاســـی، کمبود آموزش در مسائل سیاست‌گذاری و منابع ناکافی است. عدم اتحاد میان پرستاران و تسلط دیگر حرفه‌ها بر نقش‌های سیاست‌گذاری نیـــز مانع دیگری برای مشـــارکت آن‌ها اســـت. پرداختن به این چالش‌ها برای توانمندسازی پرستاران در جهت مشارکت معنادار در فرآیندهای سیاست‌گذاری ضروری است. تلاش‌های دلسوزان جامعه پرستاری باید بر کاهش این موانع از طریق تدابیر حمایتی و ایجـــاد فرصت‌هایی برای تعامل پرســـتاران با تصمیم‌گیرندگان متمرکز شـــود. برای افزایش تأثیر پرستاران، آن‌ها باید راهنمایی، آموزش سیاستی و حمایت لازم برای ورود به عرصه‌های سیاسی دریافـــت کنند تا بدین ترتیب تأثیر حرفه‌ای خود را بر سیاســـت سلامت کشور تقویت کنند (١۶، ١٧، ١٨).

بحث و نتیجه‌گیری

تشخیص پتانسیل بالایی که پرستاران برای ایفای نقش حیاتی در سیاست‌گذاری‌های عمومی، به ویژه در حوزه سیاست‌گذاری‌های مراقبت‌ســـلامت دارند، بســـیار مهم اســـت. جایگاه منحصربه‌فرد آن‌ها در سیستم مراقبت‌های سلامت (بهداشت و درمان)، همراه با ارتباط عمیق‌شـــان با بیمـــاران و درک از بافتار زندگی‌بیماران، بینش‌های مراقبتی ارزشـــمندی را فراهم می‌کنـــد که می‌تواند بـــرای حمایت از ســـلامت جامعـــه و در جهت تأثیرگـــذاری بر ســـلامت‌محوری تصمیمات سیاســـت‌گذاری عمومی، مفید واقع شـــود. مشـــارکت سیاســـی (Politics) و سیاســـتی (Policy) پرســـتاران برای رســـیدگی به بی‌عدالتی‌های سلامت و مراقبت از اینکه سیاســـت‌گذاری‌های عمومی نیازها و دغدغه‌های سلامت جوامع محلی را منعکس کنند، ضروری است؛ اما موانع سیستمی، ضعف آموزشـــی، صدای سیاســـی ضعیف و کمبـــود نمایندگی پرســـتاران در فرآیندهای سیاست‌گذاری عمومی باید مورد توجه قرار گیـــرد تا بتوان به طـــور کامل از مهارت‌هـــا و تخصص‌های حمایتی آن‌ها برای ســـلامت مردم بهره‌برداری کـــرد. با افزایش آموزش پرســـتاران، تقویت همکاری بین رشـــته‌ای، پرداختن به موانع مشـــارکت و حمایت از سیاست‌گذاری‌های عمومی سالم و اخلاق محوری سیاست‌ها، پرستاران می‌توانند تأثیر قابل توجهی بر توسعه و اجرای سیاست‌های مؤثر بر سلامت مردم داشته باشند. مشـــارکت و بازیگری فعال پرســـتاران در سیاست‌گذاری عمومی بـــرای اطمینان از کیفیت مراقبت‌های ســـلامت و تضمین اینکه تأثیرات سیاســـت‌گذاری‌های عمومی بر ســـلامت مردم مدیریت می‌شود، ضروری اســـت. در عین حال دغدغه مراقبتی پرستاران برای مدیریت تأثیرات سلامت سیاست‌ها می‌تواند ارتقای کیفیت سیاست‌گذاری‌ها را هم در پی داشته باشد. پرستاران باید بتوانند به عنوان رهبران سیاست سلامت ایفای نقش کنند. ادغام محتوای شایستگی‌های رهبری سیاست سلامت در آموزش پرستاری برای تقویت نقش آن‌ها در سیاســـت‌گذاری عمومی و ترویج مشارکت مؤثر در توسعه سیاســـت‌ها ضروری است. در پایان، طرح‌ریزی و اجرای فعالیت‌های آموزشـــی و پژوهشی و ترویجی جهت توسعه این گستره دانش میان‌رشته‌ای و آزادسازی پتانسیل نقش‌آفرینی پرستاران در نظام سیاست‌گذاری عمومی ایران توصیه می‌شود.

References

1. Vahdaninia V. Governance for health: A Path to just and sustainable development. Tehran: Medicine and Society Publishing. 2019. (Persian) URL:http://opac.nlai.ir/opac-prod/bibliographic/5720965
2. World Health Organization. Constitution of the World Health Organization. Geneva, World Health Organization .1946. URL; http://www.who.int/governance/eb/who_constitution_en.pdf
3. Vahdaninia V, Vosoogh Moghaddam A. Understanding late logic of health policy making: The transition to governance for health. Payesh 2018; 17 (6): 631-46. (Persian) URL: http://payeshjournal.ir/article-1-951-fa.html
4. Malek Mohammadi HR, Vahdaninia, V. The evolution of health policy: transition to the governance paradigm for health. Iranian Journal of Public Policy. 2016; 2(2): 73-94. (Persian) DOI: 10.22059/ppolicy.2016.59232
5. Brignardello-Petersen R, Santesso N, Guyatt GH. Systematic reviews of the literature: An introduction to current methods. Am J Epidemiol. 2025; 194(2):536-42. DOI: 10.1093/aje/kwae232
6. Kara Merve. A systematic literature review: Constructivism in multidisciplinary learning environments.. International Journal of Academic Research in Education. 2018; 4(1-2): 19-26. DOI: 10.17985/ijare.520666
7. Sebeelo T. B. The utility of constructivist grounded theory in critical policy analysis. The International Journal of Qualitative Methods. 2022; 21: 1-9. DOI: 10.1177/16094069221090057
8. Fernández MA, Parra-Giordano D, Gutiérrez TM. Nursing participation in public policies, why is it important? Integrative review of the literature. Enfermería Global. 2022; 21(1) :607-24. DOI: 10.6018/eglobal.455361
9. Hajizadeh A, Zamanzadeh V, Kakemam E, Bahreini R, Khodayari-Zarnaq R. Factors influencing nurses participation in the health policy-making process: A systematic review. BMC Nurs. 2021; 20(1): 128. DOI: 10.1186/s12912-021-00648-6.
10. Williams SD, Phillips JM, Koyama K. "Nurse advocacy: adopting a health in all policies approach" OJIN: The Online Journal of Issues in Nursing. 2018; 23(3). DOI: 10.3912/OJIN.Vol23No03Man01
11. Innovations in nurse training and development. Available from: URL: https://levelpermanenthealthcare.com/innovations-in-nurse-training-and-development-programs/
12. De Bortoli Cassiani SH, Moreno Dias B, Rivera J, Deubel ANR, Pérez TR, Malpica DR, et al. The role of nurses in implementation of public policy on adolescent health in Colombia, Ecuador, and Peru. Health Res Policy Syst. 2024; 22(1): 77. DOI: 10.1186/s12961-024-01134-6
13. Inayat S, Younas A, Andleeb S, Rasheed SP, Ali P. Enhancing nurses' involvement in policy making: A qualitative study of nurse leaders. Int Nurs Rev. 2023; 70(3): 297-306. DOI: 10.1111/inr.12828
14. Gayle Morris, MSN. Why policy engagement is the next big nursing trend. [Updated 2024 February 22]. Available from: URL: Why Policy Engagement Is The Next Big Nursing Trend - NurseJournal.org
15. Zalon ML, Ludwick R, Patton RM. Strengthening nurses' influence in health policy. Am J Nurs. 2024; 124(9): 28-36. DOI: 10.1097/01.NAJ.0001028316.80475.bf
16. Adcock G. Built for Advocacy. AACN Adv Crit Care. 2024; 35(1): 29-32. DOI: 10.4037/aacnacc2024964
17. Okyere ED, Agyepong EB, Ansah Ofei AM, Ocloo, V. Nurses' involvement in health policy development and analysis: Examining the perspectives of nurse managers. Fundamental and Management Nursing Journal. Jurnal Keperawatan (JK). 2023. DOI: 10.20473/fmnj.v6i1.47912
18. Ali T, Khan K. Nurses in politics: An emergent need. Journal of Shalamar Medical & Dental College-JSHMDC. 2023; 4(2): 88-9. DOI: 10.53685/jshmdc.v4i2.207